

Sipos Anna

Halhatatlanság foglyai

Illúziók csendje csodás mágia
kéklő hieroglifák égi könyve
bennük keresem hitem hitelességét
az élet visszaolvadását
a vágyaimmá asszimilálódott
elévülhetetlenség lendületét
... mert hiszek...
mint „amíg a halál el nem választ” kérdésre
a kimondott igeneknek
a délibábok szentségével megesketett
voltunk, vagyunk és leszünk szent háromságában
... hiszen fények vagyunk
érzések sugallatán a nap gyermekei
a dimenziók átsuhanó képzeletén vágyak
rabok – halhatatlanságunk foglyai.

Túlnőttek a magaslaton

Itt mindig idegen voltam
nem várt vendég
mégis egybevegyültem a múlt idővel
Sosem zárkóztam halálos idegenségbe
hálaáramot kapcsolt be
titkos belső templomom
A volt és van szüntelen hullámverések
emlékekként szökkentek szárba
termékeny humuszon
Lelkemben szárnyakat nyitottak
hogyan kívül tartsanak a vést hozó varázslaton
az érintés asztrális torna volt csak
testamentum anyag nélküli vonzalom
Szeretetem érzékeny elszánt szabad-madár lett
még-ha sorsot húzott is a téniszony
láthatatlan köldökzsínórajaim porig égtek
mert Túlnőttek Ők – a magaslaton.

Nyárvégi szélcsend

Többször kihevertelek

ahogy a föld a reggeli harmatot
a csodálkozás a némaságot
a kincskeresők a napokig zuhogó esőt
szántás a hömpölygő áradatot

Többször legyőztelek

mint szeretet a közönyt a közöny az utálatot
a szelidség a sértést mint forrás a sáros vizet
a hallgatás a találgatást a jóváhagyott könnyeket

Még többször elhittelek

mint pogányok a hitetlenséget víz a színes kavicsokat
pillangó a szivárványhidat

ami

sehová sem vezet

a mély érzések önhipnózisa nehéz tükör
nem kell cipelni mindenkinek

Jézus vitte a keresztet

a hitet – előző életünket

karmikus kapcsolatunk megtépázott

keresztlevelét – bizonyosságát

miért is hittelek

Reggeli Gondolatok II.

(Kirakatlan puzzle a szívem)

Milyen módon fűzhetném vissza mindazokat akikkel összeértünk
akikkel az azonosság rezonanciáján megérintett összeölelt a szeretet
eltitkolt volt vagy őszinte más egyszínű kvarckristályok gyűjteménye
öröklét hite pillangó szárnyakon együtt repülés félelem nélküli mosoly
a nagy még nagyobb szerelem erős évekig tartó vágy valakiért értem
Nem érdekel a harc bennem elfogyott - akkortájt minden lendületbe
beleálmodtam valakit magamba véstem mindent mint a barlang rajzokat
azt hittem az emlékek olyanok lesznek mint az újszülött ha megöleled
de sikerült kiválasztanom akikkel nagyon boldog most hiányukkal vagyok
Van aki tudja van aki képtelen felbukkanunk eltűnünk együtt vagy nélkülünk
mindegy – velem vagy nélkülem könnyen vagy nehezen jön még vagy betelt
még vagyunk - magunkba égetett hittel megíródott sorsok törölhetetlenül
mindegy – velem vagy nélkülem könnyen vagy nehezen
a pillanatok kockáit össze-összehúzom – mégis kirakatlan puzzle a szívem.